

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Тервел, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕРВЕЛ в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росен Ив. Балкански

при участието на секретаря М.Т.Д.

като разгледа докладваното от Росен Ив. Балкански Гражданско дело № 20213250100324 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба вх. № 1015 от 29.09.2021 година .

Искът е с правно основание чл. 2 ал. 1 т. 3, предл. първо от ЗОДОВ.

Депозирана е искова молба от М. АК. СЮЛ. с ЕГН ***** с постоянен адрес село Х, общ. Тервел , обл. Добрич , ул. „ Х № 5, чрез процесуалния си представител – адвокат Е.Ф. адвокат – вписана при САК, със съдебен адрес за кореспонденция- гр. Х, 1000, ул. „ ХХ“ № 6А, бл. 5 , ет. 2 офис 10 срещу Прокуратурата на Република България, представлявана от Главния прокурор, гр. Х, бул.“ Витоша“ № 2 , с която с която моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от 20000,00 / двадесет хиляди / лева ,ведно със законната лихва от 27.09.2018г. до окончателното изплащане на сумата - представляващи обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, вследствие на повдигнато и поддържано незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл. 343 аб. 1 б.“в“, предл. 1 във вр. с чл. 342 ал.1 от НК за това че на 22.10.2014 година по пътя от гр. Тервел по посока гр. Добрич, при управление на лек автомобил е допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата, като по непредпазливост причинил смъртта на съпругата си- А.Ю. С.а и неоснователно воденото срещу ищеца наказателно производство по ДП № 247 / 2014 година по описа на РУ на МВР гр. Тервел ,прокурорска преписка №1323/2014 година по описа на Окръжна прокуратура гр. Добрич, в последствие воденото нох. Дело № 200/2015 година по описа на Добрички окръжен съд- по което с Присъда настоящия ищец е бил признат за невиновен по така предявеното му обвинение и оправдан, като присъдата е била потвърдена с Решение по в.н.о.х. дело № 377 / 2016 година по описа на Апелативен съд гр.Варна, което наказателно производство продължило близо две години и половина, както и за заплащане на обезщетение за причинени на ищеца имуществени вреди в размер на 2500,00 / две хиляди и петстотин / лева- представляваща заплатено от настоящия ищец възнаграждение за упълномощен адвокат –

защитник по цитираните наказателни дела, по което обвинение ищеца по настоящото дело е оправдан с Присъда №26 от 18.07.2016г., постановена по НОХД №200/2015г. по описа на Окръжен съд гр.Добрич, потвърдена с Решение №31 от 06.03.2017 година по в. нох. Дело № 377 / 2016 година по описа на Варненски апелативен съд , влязло в законна сила на 31.03.2017година.

Твърдения по исковата молба :

Ищецът твърди, че в следствие на повдигнатото и поддържано от Прокуратурата обвинение и продължилото срещу него наказателно производство, същия е претърпял неимуществени вреди.

Ищецът вътрешно негодувал и не е можел да повярва че някой може да му вмени , че като водач на МПС е проявил такава непредпазливост, с която да застраши живота на обичния за него човек – неговата съпруга .

По време на процеса ищеца бил объркан отчаян, като страшната неизвестност го е потискала и чувството за безизходица се е усилило поради обстоятелството , че в хода на производството са били възникнали основания за съмнение в годността на лицето И.С.Г. - другият участник в настъпилото ПТП, водач на товарния автомобил “MAN LE 160 C“, да управлява МПС поради наличието на данни, сочещи физическо заболяване на същия и чрез назначена съдебно-медицинска експертиза били установени тези обстоятелства, но според твърдения обективирани в ИМ именно наблюдаващия прокурор с упорство и безкомпромисност поддържал обвинението срещу ищеца, като на досъдебното производство не са били взети в предвид и не са били уважени направените от настоящия ищец чрез защитника си доказателствени искания .

С исковата молба ищеца сочи, че в производството по НОХД №200/2015г. по описа на Окръжен съд - гр. Добрич са били насрочени 8/осем / съдебни заседание, като твърди , че част от тях били отменени поради различни причини, при което и на всяко от насрочените заседания отново и отново преживявал ужаса от пътния инцидент и смъртта на съпругата си ,още по-болезнено, че е бил обвинен от Прокуратурата за нейната смърт. Твърди,че при всяко нарочване на заседание изпадал в депресивно състояние - плачел, изпитвал притеснения , не е можел да спи, нито да се храни.

Твърди , че С Присъда №26 от 18.07.2016, постановена по НОХД №200/2015г. по описа на Окръжен съд - гр. Добрич, бях признат за невиновен по измененото в хода на съдебното производство обвинение по чл.343., ал.1, б.“в“. в.вр. с чл.342, ал.1 НК, за това, че на 22.10.2014г. по пътя гр. Тервел- гр. Добрич, в посока гр. Добрич, е нарушил правилата за движение по пътищата, и по непредпазливост причинил смъртта на пострадалото лице - А.Ю. С.а, ЕГН ***** – съпруга на подсъдимия, но постановяването на оправдателната присъда му е донесло само временно удовлетворение, тъй като в предвидения за това законов срок, Прокуратурата на Република България подаде протест срещу постановената оправдателна присъда, поддържайки своето необосновано виждане, че вината за настъпилото ПТП и последвалата смърт на лицето А.Ю. е изцяло и единствено на подсъдимия.Според ищеца именно подаването на протеста срещу детайлно мотивирания и изцяло съобразен с доказаната фактическа обстановка първоинстанционен акт само са засилили у него усещането че е жертва, безоснователно нарочен за виновник от Прокуратурата и че ще бъде осъден неизбежно.

С исковата молба ищеца твърди , че въз основа на подадения прокурорски протест било образувано производството по внохд. №377/2016г. по описа на Апелативен съд - гр. Варна, което е приключило с постановяване на Решение №31 от 06.03.2017г., с което оправдателната Присъда №26 от 18.07.2016, постановена по НОХД №200/2015г. по описа на Окръжен съд - гр. Добрич била потвърдена изцяло и с оглед на този факт , че е оправдан по повдигнатите от страна на ответника обвинения, ищеца намира , че се е сбъднала предвидената в чл.2, ал.1, т.3, предл. първо от ЗОДОВ хипотеза за ангажиране на отговорността на Държавата , респ. Прокуратурата на РБ за вредите, причинени му от обвинението в извършване на престъпление, за което е бил оправдан от съда .

Твърди , че в следствие на повдигнатото му незаконно обвинение, се е наложило няколкократно да дава обяснения за едни и същи обстоятелства, което и му е дало основание да мисли , че държавното обвинение се отнася към него с предубеждение и не дава вяра въобще на неговите обяснения . Страдайки по непрежалимата загуба на партньора си , воденото наказателно производство срещу ищеца допълнително довело психиката му да срыв , изпитвал огорчение, недоверие и чувство за обреченост и безпомощност.Твърди , че недопускането на исканите от защитата му доказателства в досъдебната фаза му е давало чувството че е преследван и нарочен от страна на прокуратурата.

Ищецът твърди , че повдигнатото обвинение за причиняване на смъртта на съпругата му е добило гласност сред обществото и познатите му, като и твърди , че част от тези хора са имали основание да повярват на неоснователното обвинение и са започнали да гледат на ищеца, като на убиец. Твърди , че е бил смачкан психически и физически, като единственото, което го е крепяло е била надеждата и очакването съдът бързо да постанови присъда. Но това не се е случило според ищеца, така бързо, защото на досъдебната фаза не са били извършени нужните експертизи и пропуските за това следвало да се изправят и отстраняват в съдебната фаза.

Надеждите му, че съдът бързо ще разгледа и реши делото, не са били оправдани. Допусканите многократно допълнителни съдебни експертизи за изследването на редица различни хипотези за настъпване на инцидента създали у ищеца усещането, че усилено се търси възможност за осъдителна срещу него присъда.

По твърдения обективирани по исковата молба ищеца се е затворил в себе си , спрял контактите си с близки и познати, изпаднал в тежко депресивно състояние за продължителен период от време. Изпитвал силни емоционални и психически терзания , сънувал кошмари че е осъден и пратен в затвора за престъпление, което не е извършил.

От създалия се стрес, съпътстващ всяко едно от многобройните съдебни заседания, ищеца твърди , че е започнал да изпитва и физически проблеми - високо кръвно, често бучене в ушите, пристъпи на паника, задух и изпотяване. Не можел да спи, плачел, треперел, не можел да се храни, стомахът му е бил свит на топка в продължение на дни преди и след всяко едно от поредните насрочени заседания.

Твърди , че трите му дъщери ,които са били покрусени от загубата на своята майка през цялото време са имали силите да го подкрепят и са заявяват,че вярват в неговата невиност, но е изпитвал страх че може да бъде осъден и това да промени дори тяхното отношение към него от

подкрепящо към укоряващо. В цялост страхувал се е вследствие на незаконното обвинение да не загуби и доверието на децата си .

Ответната страна по делото – Прокуратура на Република България гр. Х, чрез Районна прокуратура – Добрич- ТО Тервел , е депозирала писмен отговор на исковата молба – вх. № 1242 от 29.10.2021 година . В цялост иска се приема за допустим - предявен е от лице активно легитимирано до води иск с посоченото правно основание, като се има в предвид, че е оправдан от съда по повдигнатото му и предявено обвинение, но намира иска за обезвреда за неоснователен и недоказан , като и с дадения писмен отговор прокурор Живко Желязков сочи, че наказателното производство е било водено срещу настоящия ищец в разумен срок, като проведеното разследвано по процесното досъдебно производство е е протекло и с минимално използване на наказателната репресия срещу настоящия ищец в качеството му на обвиняем и в последствие като подсъдим и от там не са налице неимуществени вреди по форма и по съдържание, така както са описани по исковата молба .С дадения писмен отговор се прави искане ако съдът счете все пак иска така както е предявен за допустим то съдът да отхвърли претенцията за обезвреда, като недоказана до претендирания и размер .

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства- писмените депозирани с исковата молба, изисканите за послужване дела – съответно нох. Дело № 200/ 2015 година по описа на Добрички окръжен съд и в. нох. Дело № 377 / 2016 година по описа на Варненски апелативен съд, събраните гласни доказателства- показанията на двама разпитани по делото свидетели – водени от ищеца – св. А.С.М. и св. Г.М.А., приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.10.2014 година, около 09:30 - 10:00 часа, настоящия ищец пътувал със съпругата си - А.Ю. С.а в лек автомобил „Фолксваген“ , с рег. №ТХ ХХХХ КХ управляван от него, като двамата съпрузи пътували за село Бенковски , като целта на пътуването им е била среща с болен близък.

Ищецът твърди , че по пътя гр. Тервел по посока за град Добрич – на прав участък на около 500 метра след гр. Тервел пред неговия автомобил се е движел товарен камион, който ищеца решил да изпревари, тъй като имало наличие на предпоставки за това – освен прав участък имало добра видимост а и пътната маркировка е позволявала маневрата.Ищеца подал светлинен сигнал за предприетата от него маневра по изпреварване, преминал в лява лента и започнал да увеличава скоростта, за да може да изпревари именно и движещия се пред мен товарен автомобил “MAN LE 160 C“.

По исковата молба ищеца описва механизма на настъпилото ПТП , като и твърди , че непосредствено след удара обърнал погледа си към седящата до него съпруга . Ищецът установил ,че съпругата му е с окървавена дясна част на главата и не е била в съзнание . Твърди ,че се е опитал да и окаже помощ но разбрал ,че съпругата му е починала.Ищецът видял , че товарния автомобил е бил спрял пред неговия автомобил и от дясната му страна слязъл водача на същия товарен автомобил . Зад автомобила на ищеца имало спрял друг автомобил „Фолксваген Поло“, от която слезли двама мъже, като ищеца твърди че именно един от тези двамата мъже и позвънил на бърза помощ ,тъй като той бил парализиран от ужас от видяното .

За настъпилото ПТП още на същия ден – на 22.10.2014 година е било образувано Досъдебно производство №247/2014г. по описа на РУ на МВР - гр. Тервел, пр.пр.№1323/2014г. по описа на Окръжна прокуратура - гр. Добрич. Досъдебното производство е било образувано за извършено престъпление по чл.343, ал.1, б.“в” във вр. чл.342, ал.1, предл.3 НК и е водено срещу „неизвестен извършител“.

По ДП – / лист 46 на том 1/ е налице писмено доказателство - Протокол за разпит на свидетел с дата 22.10.2014 година . Ищеца по настоящото дело е разпитан в качеството на свидетел от разследващ полица , като разпита е започнал в 14,40 часа и е приключил на същия ден в 15,10 часа .в 14,часа и 40 минути на същата дата .

С постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение с дата 03.04.2015 година разследващ полицай при РУ на МВР Тервел - по същото ДП , след като установил ,че са събрани достатъчно доказателства / – огледи на местопроизшествие, разпити на свидетели, съдебно – медицински и автотехнически експертизи/ за виновността на лице в извършване на престъпление от общ характер е привлякъл като обвиняем именно настоящия ищец М. АК. СЮЛ. за това ,че на 22.10.2014 година на посочените по документа място и време нарушил правилата за движение по пътищата по ЗДвП а именно чл. 40 ал. 2 т. 1 от ЗДвП, съгласно който „ Водач който изпреварва е длъжен : По време на изпреварването на осигури достатъчно странично разстояние между своето и изпреварваното пътно превозно средство „ и по непредпазливост причинил смъртта на А.Ю. С с ЕГН ***** - п-ление по чл. 343 ал. 1 ,б.“в“ предл 1-во , във вр. с чл. 342 ал. 1 от НК във вр. с чл. 42 ал. 2 , т. 1 от ЗДвП .

Със същото е била взета по отношение на настоящия ищец и мярка за неотклонение – „ подписка „,- лист 34 от том 1 от воденото ДП № 247 / 2017 година по описа на 2014г. по описа на РУ на МВР - гр. Тервел .

Настоящия ищец е разпитан в качеството му на обвиняем на 03.04.2021 година , непосредствено след прокурорското постановление за привличане в качеството му на обвиняем , като разпита е започнал на 03.04.2015 година в 10,15 часа и е приключил на същата дата в 12,05 часа .

По том I от същото преобразувано ДП е налице писмено доказателство - лист 120 и следващи по делото . По подаденото възражение защитника на обв. С. – адвокат Е.Ф. АК Х прави обстоен анализ на събраните по ДП до този момент доказателства и прави ясни и конкретни доказателствени искания .Тези възражения са депозираны по ДП към момента на предявяването на разследването – с дата 06.04.2015 година , като и наблюдаващ прокурор със свое постановление от 14.04.2015 година / лист последен от том I на на преобразуваното вече ДП № 27 / 2017 година по описа на ОСЛО при ОП гр. Добрич/ взема становище по така направените искания на защитата . Наблюдаващия прокурор не приема направените възражения и искания за основателни.

С обвинително постановление от 10.06.2015 година на прокурор при ОП гр. Добрич, настоящия ищец - М. АК. СЮЛ. е бил предаден на съд , като и е било образувано н.о.х. дело № 200 / 2015 година по описа на Добрички окръжен съд.

По делото са били проведени заседания / открити / както следва :

На 05.08.2015 година . По същото С. дава своите обяснения по повдигнатото му обвинение за п-ление по чл. 343 ал. 1 ,б.“в“ предл 1-во , във вр. с чл. 342 ал. 1 от НК във вр. с чл. 42 ал. 2 , т. 1 от ЗДвП ,за това ,че на 22.10.2014 година на посочените по документа място и време нарушил правилата за движение по пътищата по ЗДвП а именно чл. 40 ал. 2 т. 1 от ЗДвП, съгласно който „ Водач който изпреварва е длъжен : По време на изпреварването на осигури достатъчно странично разстояние между своето и изпреварваното пътно превозно средство „ и по непредпазливост причинил смъртта на А.Ю. С.а.

Второ съдебно заседание - проведено на 30.09.2015 година . По това заседание настоящия ищец не е разпитван , по същото съдебно заседание са разпитани свидетелите посочени по списъка към обвинителния акт , както и съдът е приел заключението по изготвената комплексна съдебно-медицинска, трасологическа и автотехническа експертиза приложена по ДП № 247 / 2014 година по описа на РУ на МВР Тервел . По искане на защитата на подсъдимия - адвокат Е. Ф. съдът се е произнесъл , като е назначена нова тройна автотехническа експертиза, със задачи да се даде заключение каква е била скоростта на движение на лекия автомобил управляван от подсъдимия и тази на товарния автомобил преди настъпване на инцидента и към момента на настъпване на произшествието . Да се даде отговор какво е било движението на двете МПС по пътния участък преди , по време на произшествието и след неговото настъпване , като се опише траекторията на движението им във времето и пространството, както и да се опише под какъв ъгъл е настъпил контакта между двата автомобила , като при изработването на скицата – динамична и мащабна да бъдат описани всички обективни находки всички данни фиксирани в огледния протокол. Да се опише местоположението на трите автомобила - л.а. – WV Поло , този управляван от подсъдимия и товарния камион непосредствено преди произшествието . Да се опише местоположението на товарния автомобил МАН в момента в който л.а. Голф - управляван от подсъдимия е предприел изпреварване и респективно какво е било местоположението на автомобил „ Фолксваген Голф“ в момента в който товарния автомобил е предприел маневра изпреварване на движещия се пред него автомобил – „ Фолксваген Поло“.

Съдът е уважил стореното от защитата на подсъдимия доказателствено искане , като и е назначил съдебно- медицинска експертиза – касаеща свидетел по делото - водача на товарен автомобил.

С последващи актове по делото съдът е уважил съответните искания към експертизите зададени от представителя на обвинението и допълнително въпроси – отговор на които дири защитата на подсъдимия.

На 04.02.2016 година е било проведено следващо по делото съдебно заседание по което настоящия ищец тогава по делото в качеството му на подсъдим не е изслушван. Видно от материалите по изисканото за послужване нох. дело № 200 / 2015 година по описа на ДОС такава е била фактическата обстановка и на проведените съдебни заседания- това проведен она 24.03. 2016 година и това воден на 18.04.2016 година .Настоящия ищец е изслушан от съда по проведеното съдебно заседание от 18.07.2016 година .

Следва да се отчете обстоятелството , че по отношение на настоящия ищец М.А. С. от дата 03.04.2015 година е била взета мярка за неотклонение- „ подписка“ и такава е била в сила до приключване на

съдебното следствие .

С Присъда № 26 от 18.07.-2016 година по нох. Дело № 200/ 2015 година по описа на Добрички окръжен съд подсъдимия – настоящия ищец М. АК. СЮЛ. е признат за невиновен по предявеното му обвинение :

За това , че на 22.10.2014 година по пътя гр. Тервел - гр. Добрич в посока гр. Добрич / на около 0,5 км. След гр. Тервел / при управление на моторно превозно средство – лек автомобил „ ХФолскваген Голф“ с рег. № ТХ ХХХХ КХ да е нарушил правилата за движение по пътищата , регламентирани в Закона за движение по пътищата, а именно – чл. 20 ал. 2 изр.2-„ Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.;чл. 21 ал. 1- „ При избиране скоростта на движение на водача на пътното превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в km/ h : пътнo превозно средство от категория В извън населено място 90 km/ h “ и чл. 42 ал. 2 т. 1 и т. 3 от ЗДвП : „ Водач , който изпреварва е длъжен : 1. По време на изпреварването да осигури достатъчно странично разстояние между своето и изпреварваното пътнo превозно средство , т. 3 да се убеди , че като се движи с безопасна скорост, може да извърши изпреварването за кратко време „ , и по непредпазливост да е причинил смъртта на А.Ю. С.а с ЕГН ..., поради което и на основание чл. 304 от НПК го оправдава по повдигнато обвинение по чл. 343 ал. 1, б. „в“, предл 1 във вр. с чл. 342 ал. 1 от НК.

Срещу Присъда № 26 от 18.07.-2016 година по нох. Дело № 200/ 2015 година по описа на Добрички окръжен съд е постъпил протест .

При Апелативен съд гр. Варна е било образувано в.н.о.х. дело № 377 / 2016 година . По същото дело са били проведени две съдебни заседания – съответно на 08.11.2016 година и 02.02.2017 година по които подсъдимия се е явявал лично и със защитника си . Състав на Варненски апелативен съд с Решение № 31 от 06.03.2017 година по в.н.о.х. дело № 377 / 2016 година потвърждава присъда № 26 / 18.07.2016 година по но.х. дело № 200/ 2015 година на Добрички окръжен съд .Липсват данни решението да е атакувано пред ВКС на РБ в указания 15- дневен срок .

По настоящото дело съдът по почин на ищеца допусна и разпита двама свидетели: свидетеля АСМ- без родствена връзка с ищеца – негов съсед и познат и Г.М.А. – в родствена връзка с ищеца – негова дъщеря .

В показанията си свидетеля А.С.М. съчи ,че се познават с ищеца от деца. Свидетеля твърди в показанията си че познава ищеца като добър и трудолюбив човек ,като човек който спазва законите , спокоен и уравновесен, но с преобърната съдба след пътния инцидент при който свидетеля сочи,че ищеца е загубил съпругата си . Според свидетеля психическото състояние на ищеца рязко се е влошило, след като му е било повдигнато обвинение- ищеца станал затворен , изпитвал страх ,бил потиснат от обстоятелството че прокуратурата го приема за виновен по повдигнатото му обвинение.

В показанията си пред съда свидетелката Г.М.А. сочи ,че върху баща и освен ужаса от загубата на спътника в живота вследствие на претърпяното ПТП се е стоварило и нелепото обвинение, че именно той е виновен и е причинил ПТП при което и последвала смъртта на съпругата му. Свидетелката ГМА твърди ,че баща и много тежко е преживял смъртта

на съпругата си . След повдигнатото обвинение баща баща и бил окончателно сломен, престанал да се храни , ходил из двора безцелно , спрял да общува и с най- близките си – дъщерите си , като изпитвал страх , че и те в един момент ще го обвинят за смъртта на своята майка . Свидетелката сочи , че дълги месеци е била неотлъчно до своя баща защото той преживявал ситуацията изключително тежко , като освен загубата на близкия до него човек върху него тежала неизвестността от изхода на воден срещу баща и наказателен процес .

Съдът въз основа на така изложената фактическа обстановка , намира от правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗАКОН ЗА ОТГОВОРНОСТТА НА ДЪРЖАВАТА И ОБЩИНИТЕ ЗА ВРЕДИ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 30 ОТ 11.04.2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.) .

За да възникне притезателното право на увредено лице за обезвреждане на неимуществените вреди, причинени му от орган на Прокуратурата на Република България вследствие на повдигане на незаконно обвинение, трябва в обективната действителност да бъдат осъществени следните материални предпоставки /юридически факти/: 1/ на ищеца да му е повдигнато обвинение от Прокуратурата на Република България за извършено от него престъпление; 2/ съдът да е оправдал подсъдимия с влязла в сила присъда, или наказателното производство да е прекратено с постановление за прекратяване, като в този случай повдигнатото му обвинение е незаконно; 3/ подсъдимият да е претърпял неимуществени вреди и 4/ причинените неимуществени вреди да са необходима, закономерна, естествена последица от повдигнатото незаконно обвинение, т. е. да е налице причинно-следствена връзка между наказателното производство, по което е било повдигнато незаконното обвинение и причинения вредоносен резултат. Отговорността по ЗОДОВ е обективна и не се изисква виновно поведение от действие или бездействие на длъжностно лице или орган при и по повод на изпълнение на възложената им дейност.

Предявеният иск е с основание чл.2 т. 3 от ЗОДОВ и цели ангажирането на ответника за вреди причинени на ищеца от дейността на прокуратурата свързани с повдигнато и поддържано срещу ищеца о незаконно обвинение за извършено ПО НЕПРЕДПАЗЛИВОСТ престъпление по по чл. 343 ал. 1, б. „в“, предл 1 във вр. с чл. 342 ал. 1 от НК, по което обвинение ищеца М. АК. СЮЛ. е бил оправдан с влязло в сила съдебно решение.

На репарирание подлежат всички имуществени и неимуществени вреди, пряка е непосредствена последица от поведението на ответника, като критерий за това е "справедливостта".

Съгласно т.ІІ от ППВС № 4/23.12.1968 г. понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. С оглед това разбиране, при определяне на размера, съдът следва да вземе предвид всички обстоятелства, които имат отношение към твърдените от ищеца неимуществени вреди-тежестта на повдигнатото обвинение; продължителността на наказателното производство, включващо разследването в досъдебната фаза и поддържането на обвинение в съдебната; вида на взетата мярка за неотклонение и други наложени на ищеца ограничения във връзка с наказателното производство; личността на увредения, без съмнение притежавания обществен авторитет;

настъпили промени в отношенията в семейството; допълнително настъпили обстоятелства, които са се отразили на репутацията на лицето; всички негативни отражения в резултат на воденото наказателно производство, включително върху душевното и здравословното състояние на лицето, извън неизбежно следващите се по човешки презумпция вреди, свързани със страх от неоснователно осъждане, засегната чест и достойнство.

Трайната съдебна практика приема, че моралните вреди са индивидуално определими и паричното обезщетение за тях следва да съответства на необходимото за преодоляването им, и че не е пряка проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта определяне на парично обезщетение по-голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди като се обсъдят всички наведени доводи и обстоятелства, обосноваващи по-нисък размер на обезщетение. При определяне на дължимото обезщетение така също следва да се държи сметка и за обществените представи за справедливост в аспект на съществуващите обществено-икономически условия на живот.

Тъй като неимуществените вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични, нематериални блага, не биха могли да бъдат възстановени, предвиденото в закона обезщетение не е компенсаторно, а заместващо и се определя съобразно критериите, предписани в правната норма на чл. 52 ЗЗД вр. § 1 от ДР на ЗОДОВ.

Конкретно при исковите по чл. 2, ал. 1, т. 3, предл. 1 ЗОДОВ такива правно релевантни обстоятелства за определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди са: тежестта на повдигнатото обвинение, дали то е за едно или за няколко отделни престъпления – умишлени или по непредпазливост; дали ищецът е оправдан по всички обвинения или по част от тях, а по други е осъден; продължителността на наказателното производство, включително дали то е в рамките или надхвърля разумните срокове за провеждането му; интензитета на мерките за процесуална принуда и другите наложени на ищеца ограничения в рамките на наказателното производство; броя и продължителността на извършените с негово участие процесуални действия; както и по какъв начин всичко това се е отразило на ищеца – има или не влошаване на здравословното му състояние и в каква степен и от какъв вид е то, конкретните преживявания на ищеца, и изобщо – цялостното отражение на предприетото срещу него наказателно преследване върху живота му – семейство, приятели, професия и професионална реализация, обществен отзвук и пр. Обезщетението за неимуществени вреди от деликта по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ се определя глобално – за всички претърпени неимуществени вреди от този деликт. В мотивите към решението си съдът трябва да посочи конкретно обстоятелствата, които е взел предвид, както и значението им за определения от него размер на обезщетението за неимуществените вреди.

Следва да се отчита и обстоятелството, че осъждането на държавата в лицето на процесуалния ѝ субституент – Прокуратурата на Република България за заплащане на обезщетение, само по себе си също има ефект на репарация за ищеца, като размерът на обезщетението не следва да бъде източник на обогатяване.

Обезщетение за неимуществени вреди от деликта по чл. 2, ал. 1, т. 3, пр. 1 ЗОДОВ се определя глобално за всички неимуществени вреди, претърпени от ищеца в резултат на приключилото с оправдателна присъда,

незаконнообразно наказателно преследване срещу него.

Повдигането на незаконно обвинение на ищеца само по себе си е увреждащо действие, тъй като засяга личния живот, достойнство и авторитет на всеки гражданин и след като се доказват увреждащите последици от незаконното наказателно преследване, съдът е длъжен да присъди обезщетение за причинените вреди, при съобразяване с релевантните за спора обстоятелствата, от значение за определяне на конкретния размер. Самият факт, че лицето не е извършило престъплението, за което е образуваното досъдебно производство, е вредоносен, неговото доказване предопределя увреждането, като на доказване подлежат единствено формата и тежестта на вредата. Следва да се има предвид, че обезщетение за неимуществени вреди по чл. 2, ал.1, т. 3 ЗОДОВ се дължи и когато не са ангажирани доказателства за тях, тъй като е нормално такива вреди да са търпени .

При водено наказателно производство без съмнение за ищеца са настъпили неимуществени вреди и е налице негативно повлияване на психиката му .

С оглед на това настоящият състав приема, че от събраните гласни доказателства - основен източник на информация за неблагоприятните последици, за които се търси компенсация чрез парично обезщетение, и които последици имат обективно проявление се установява, че именно в резултат на незаконното обвинение емоционалното състояние на ищеца е било засегнато, той е изпитвал за определен период от живота си потиснатост , притеснение и страх, че ще бъде несправедливо наказан, уронен е авторитета му на родител , накърнено е достойнството му , които увреди според преценката на съда се явяват логична /обичайна/ последица от повдигането на едно незаконно обвинение. По своята същност при незаконно повдигане на обвинение се засяга по един недопустим начин правната сфера на привлеченото към наказателна отговорност лице. Това води до увреждане и настъпване на вреди - неблагоприятно отражение върху психиката на човек от положението на несигурност в течение на наказателното производство, - които са пряка и непосредствена последица от това увреждане, без да е в тежест на лицето да доказва всяко свое негативно изживяване и страдание, независимо от конкретната преценка, която се дължи за размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди /чл. 52 ЗЗД/. Срещу ищеца до 2015 година не е било никога водено друго наказателно производство, поради което и срещу един гражданин спазващ законите воденото наказателно производство без съмнение се е отразило неблагоприятно както на неговата личност, така и на неговия социален статус.

Безспорно е между страните :

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи, че срещу ищеца е повдигнато и поддържано обвинение за тежко престъпление- по смисъла на чл. 93т.7 от НК , за което се предвижда наказание лишаване от свобода от две до шест години .

Следва да се отчете , че постановлението за привличане на обвиняем и вземане мярка за неотклонение срещу настоящия ищец е с дата 03.04.2015 година . Настоящия ищец е бил призоваван и разпитван по ДП два пъти- в качеството на свидетел на 22.10.2014 година и на 03.04.2015 година в качеството на обвиняем . Спрямо настоящия ищец в качеството му на обвиняем е била упражнена мярка за неотклонение – до възможно

най- леката - „ подписка“ , но не са налице данни по ДП за лишаване от права .

На фона на това обвинение ищеца е имал упълномощен защитник още от досъдебното производство , който и защитник е направил своевременно и своите доказателствени искания по воденото срещу ищеца досъдебно производство. По воденото ДП исканията на защитата са били игнорирани и основателно следва да се приеме , че ищеца е имал на определен етап по воденото ДП и по първите съдебна заседания по делото притеснения, че ще бъде признат за виновен за причиняване на ПТП по непредпазливост от което е последвала смъртта на близък за ищеца човек – неговата съпруга ,като и да му бъде наложено наказание лишаване от свобода .

С постановление от 14.04.2015 година прокурор при ОП Добрич се е произнесъл по доказателствените искания на обв. – чрез защитника му – адв. Е.Ф. , като същите са оставени без уважение . С постановление от 14.04.2015 година същия прокурор намира воденото ДП № 247 / 2014 година по описа на РУ Полиция гр. Тервел производство за пълно , всестранно и обективно .

Обвинителния акт е внесен при ОС Добрич на 10.06.2015 година като по същия е било образувано нох. Дело № 200/ 2015 година .

По нох. Дело № 200/ 2015 година по описа на ОС Добрич са били проведени общо 6/ шест / заседания. По делото състав на Добрички окръжен съд е уважил изцяло исканията на защитата , като и в следствие на заключенията на вещите лица по назначените по делото експертизи заключава относно вината на подсъдимия по нох. Дело № 200/ 2015 година - М. АК. СЮЛ. .

Именно при и по повод уважаването на сторените от защитата доказателствени искания защитника на подсъдимия е този който следва да разясни на своя подзащитен , че по процеса са уважени определени посочени доказателствени искания и че съдът при формирането на вътрешното си убеждение ще се позове на заключения на експерти а не на емоции или на предразсъдъци, като и да обясни на подсъдимия, че и доказателствените искания на обвинението / визирани с отправени за отговор към експертите въпроси / също допринасят за изясняването на обективната истина а не са откровенна форма на прокурорска амбиция да се „ обвини „ на всяка цена някой . Защитника е именно фигурата който на разбираем език следва да разясни на подсъдимия - подзащитния си ,че подаване на протест не следва буквално да се вменява на държавен обвинител , като предубеденост за виновността на подсъдимия.В контекста на изложеното , като се има в предвид , че ищеца е бил разпитван по ДП два пъти – един път в качеството му на свидетел и втори път след като му е повдигнато обвинение, като се има в предвид броя на заседанията на първоинстанционния съд , периода на наказателното преследване от 03.04.2015 година до 06.03.2017 година ,съдът е мотивиран да приеме , че настоящи ищец е имал кратък досег с органите на правораздаване и то в рамките на разумен срок , като се има и в предвид уважаването на доказателствените искания на подсъдимия.Именно и с уважаването на доказателствените искания на защитата на подсъдимия е следвало да бъдат дадени разяснения от защитата му че съдебното следствие се води обективно. Именно тук е мястото на защитата – да може в хода на процеса

да даде на подзащитния си нужните разяснения и му вдъхне увереност , затоа ,че съдбата му не е предрешена от изхода на едно досъдебно производство- водено според ищеца необективно .Една по- активна намеса на защитника бе внесла в душевния мир на подсъдимия увереност в това ,че правораздавателните органи са обективни в преценката си и от там да внесе нагласа за едно спокойствие за изхода на процеса .

На базата на събраните доказателства следва да се установи как процеса по едно незаконно обвинение са е отразило на личността на ищцата, физически и емоционално, и как е рефлектирало върху отношенията му с околните :

Свидетеля АСМ установява по делото , че инцидента свързан с ПТП е смазал ищеца, като в следствие повдигнатото му обвинение допълнително сломило съседа му . Св. АСМ познава ищеца като скромнен и трудолюбив човек, човек който винаги през живота си е спазвал закона и именно незаконното обвинение нанесло допълнителни страдания на ищеца – чувствайки се невиновен, се е стигнало до там ,че е привлечен в качеството на обвиняем и в следствие подсъдим.

Дъщерята на ищеца – свидетелката ГМА установява в показанията си , че ищеца е бил силно притеснен от развоя на делото , като постоянно се е питал дали пък именно той не е виновен за причиненото ПТП при което е настъпила смъртта на съпругата му – майката на свидетелката . Св. ГМА сочи , че месеци наред е отделяла всеки ден от времето си за да бъде до баща си , от една страна да превъзмогне неизмеримата молба от загубата на спътника в живота си и от друга страна да му дава надежда че по наказателното производство ще се изясни истината и баща и ще бъде оправдан .

В цялост показанията на свидетелите се явяват преки доказателства за влошеното за определен период здравословно състояние на ищеца, доказаха, че влошено здравословно състояние на ищеца е в резултат на незаконното обвинение.

Съгласно разпоредбата на чл. 2 ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ , държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано.

Доколкото се установи по несъмнен ред , че срещу ищеца е било повдигнато обвинение по чл. 343 ал. 1, б. „в“, предл 1 във вр. с чл. 342 ал. 1 от НК , като е образувано и водено ДП №247 / 2014 година по описа на РУ Полиция гр. Тервел и в следствие с Присъда № 26 от 18.07.2016 година по нох. Дело № 200/ 2015 година по описа на Добрички окръжен съд е признат за НЕВИНОВЕН и е ОПРАВДАН по повдигнатото му обвинение , потвърдена н Решение № 31 от 06.03.2017 година по внох. Дело № 377 / 2016 година по описа на Апелативен съд гр. Варна , настоящият състав намира, че са налице предпоставките на горната разпоредба за ангажиране на отговорността на ответника- Прокуратурата на РБ.

В настоящия случай претенцията на ищеца касае претърпени от него неимуществени вреди, подробно описани в исковата молба. Без съмнение предвид установеното неоснователно обвинение в извършване на престъпление, ищецът е търпял неимуществени вреди. Те се изразяват в

психически страдания, стрес и притеснения във връзка с неоснователно повдигнатото обвинение и страха от осъждане. В показанията на разпитаните по делото свидетели има свидетелства сочещи именно в тази насока. От показанията на двамата разпитани по делото свидетели се установи, че в периода на воденото наказателно производство е имало и видима промяна в поведението и здравословното състояние на ищеца – бил отчаян, потиснат, ходел безцелно с наведена глава, самоизолирал се от най-близките си и съселяните си, за определен период се е налагало за ищеца грижи да полага неговата дъщеря – свидетелката ГМА.

Съдът намира за безспорно установено обстоятелството, че получените от ищеца неимуществени вреди са пряка и непосредствена последица от повдигнатото и поддържано срещу него неоснователно обвинение, тъй като за всеки член на нашето общество е изключително стресиращо и притеснително съществуването на реална възможност да бъде ангажирана наказателната му отговорност и да търпи наказание. Ищецът до повдигане на обвинението е имал авторитет на почтен и уважаван човек, имал семейство, несъмнено се е ползвал с добро име в населеното място в което живее – село Х, общ. Тервел. След повдигане на обвинението е имало случай в които е бил обсъждан от съселяните си, срещал е укорителни погледи, бил е принуден сам да си наложи изолация от околните за определен период от време. Чувствал се е несигурен, изпитвал вина, пред съвестта си и пред дъщерите си, като се е страхувал, че на своите почтенни години може да бъде упрекнат от тях че е убиец на тяхната майка. Тази промяна на начина на живот на ищеца неминуемо е довела до дискомфорт, депресия, изолация и този период не е пренебрежително малък. За времето от 03.04.2015 година до постановяване на оправдателната присъда произнесена от състав на Добрички окръжен съд по нох. Дело № 200/ 2015 година по описа на същия настоящия ищец ежедневно е преживявал освен загубата на съпругата си и реалността да бъде осъден по едно за него немислимо обвинение. Тук за пореден път съдът сочи фигурата на защитника. В случая защитника освен задължението по закон – съгл. вменените му от чл. 99 от НК задължения е страна в процеса, която следва да разясни на подсъдимия, че подаване на протест не е акт на лична неприязън към личността на който и да е от участниците в един наказателен процес, за да може на самия подсъдим да се вдъхне основателна увереност, че съдебното следствие се води обективно-т.е. да се помогне на подсъдимия да отхвърли чувството на обреченост и да има вяра в обективността на правораздавателните органи. Такава именно дейност би имала пряк ефект върху запазването на психиката на участника процеса, би минимизирала неимуществените вреди, които се причиняват на едно лице в следствие на едно незаконно обвинение.

Доказа се, че вредите са в пряка и непосредствена последица от незаконното обвиняване на ищеца в извършване на престъпление и са в причинна връзка с него. Преживял ужаса на ПТП с причинена смърт на близък човек ищеца е бил изправен пред абсурдно за него обвинение – за това, че не е спазил определени правила по ЗДвП с което си и действие по непредпазливост причинил смъртта на своята съпруга.

Предвид всичко изложено по-горе и като отчита - тежестта на повдигнатото обвинение /за което се предвижда наказание лишаване то свобода от две до шест години/, степента на засягане на правата, наложената на ищеца по ДП № 247 / 2014 година марка на неотклонение

„подписка „, настъпилата негативна промяна в начина на живот и повлияването върху здравословното състояние, интензитета на търпените болки и страдания, настоящият състав намира, че за обезвредата на търпените неимуществени вреди следва да се присъди сумата от 5000,00 / пет хиляди / лева , която сума е справедлива и подходяща да възстанови психическото и емоционално равновесие на пострадалото лице. При определяне размера на обезщетението съдът е ръководен от следните съображения :

Не се събраха данни по делото за доходите от работна заплата получавани от настоящия ищец до и след момента на повдигане на обвинението . Не се събраха данни наложената му марка на неотклонение да се е явила пречка за получаване на доходи от обичайната заетост на ищеца. Да загубата на съпругата при станалото на 22.10.2014 година ПТП несъмнено е тежък удар за ищеца , но тази загуба и съпътстващия ефект върху ищеца следва да се разграничава от стреса, обидата , горчивината и не на последно място страха от несправедливо осъждане , породени у ищеца вследствие на едно повдигнато му и предявено незаконно обвинение . Съдът по настоящото дело не може да приеме тезата на ищеца , че по отношение на него е воден един продължителен наказателен процес . Именно в съдебна фаза всички доказателствени искания на защитата са приети , именно тези доказателствени искания са довели и до съответните назначени от съда експертизи и там както по- горе съдът посочи е ролята на защитата – да разясни на подзащитния си , че исканията по доказателствата са приети и че именно така приетите доказателствени искания ще доведат експертите а и в следствие и решаващия съд до еднозначния извод за невиновност на подсъдимия – за разлика от логиката на следствените действия по воденото ДП и „ вътрешната убеденост „ на орагана който повдига и поддържа държавното обвинение този ред на мисли съдът е мотивиран да приеме , че продължителността на воденото наказателно производство, не е засегнало в чувствителна степен правата на подсъдимия- в случая настоящия ищец .

Предвид доказаната по делото интензитет на търпените страдания, явили се в следствие на едно незаконно обвинение срещу ищеца, настоящият състав намира, че за обезвредата на търпените неимуществени вреди следва да се присъди именно сумата от сумата от 5000,00 / пет хиляди / лева , която сума е справедлива и подходяща да възстанови психическото и емоционално равновесие на пострадалото лице, като в останалата част да пълния и размер от 20000,00 лева съдът намира претенцията за неоснователна и недоказана и като последица от това следва да се отхвърли .

Съгласно т. 13 от [Тълкувателно решение № 3 от 22.4.2004 г. на ВКС по тълк.гр. д. № 3/2004 г.](#), ОСГК, ако лицето е оправдано или образуваното наказателно производство е прекратено, държавата отговаря по чл. 2 ал. 1 т.2, т. 3 от ЗОДОВ . Точка 4 от същото тълкувателно решение указва, че отговорността на държавата за вреди от незаконни действия на правозащитните органи възниква от момента на влизане в сила на оправдателната присъда за извършено престъпление или от момента на влизане в сила на прокурорския акт за прекратяване на наказателното производство - [чл. 2, т. 3, изр.1 от ЗОДОВ](#) . От този момент държавните органи изпадат в забава, дължат лихва върху размера на присъденото обезщетение и започва да тече погасителната давност за реализиране отговорността на държавата. В процесния случай съдът счита, че лихвата за

забава следва да се присъди от 21.03.2017 година.

По иска за обезщетение за претърпени имуществени вреди :

Вследствие на едно обвинение признато от съда за незаконно настоящия ищец е ползвал услугите на защитник по упълномощаване . По нох. Дело № 200/ 2015 и по описа на ОС Добрич е представено пълномощно . С исковата молба по настоящото дело ищеца е представил писмено доказателство - фактура № ***** от 23.10.2017 година от която фактура и съпътстващо доказателства за извършен банков превод е видно , че М. АК. СЮЛ. е заплатил на адвокатско дружество „ Е.Ф. „ с ЕИК 176365757 сумата то 2500,00 лева с начислен ДДС - представляваща заплатен адвокатски хонорар за правна защита и съдействие по две производства – по нох. Дело № 200/ 2015 година по описа на Добрички окръжен съд и внох. Дело № 377 / 2016 година по описа на Апелативен съд Варна . Предвид доказателството иска за имуществени вреди – представляваща заплатено от настоящия ищец възнаграждение за адвокат – защитник по цитираните наказателни дела, следва да бъде уважен изцяло като основателен и доказан по размер .

С исковата молба ищеца претендира разноски по настоящото дело – внесената ДТ в разме на 20,0 лева и адвокатско възнаграждение за процесуално представителство. По делото убедителни писмени доказателства за реално направени разноски по упълномощен адвокат по настоящото дело не се представиха и съдът намира ,че такива не се следват за заплащане на ищеца от ответната страна .

Водим от гореизложените съображения, състав на Тервелски районен съд ,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, представлявана от Главния прокурор, гр. Х, бул.“ Витоша“ № 2 ,на основание чл. 2 ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ , да заплати на М. АК. СЮЛ. с ЕГН ***** с постоянен адрес село Х, общ. Тервел , обл. Добрич , ул. „ Х № 5 сумата от 5000,00 / пет хиляди / лева ,ведно със законната лихва от 21.03.2017 година до окончателното изплащане на сумата - представляващи обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, вследствие на повдигнато и подържано незаконно обвинение за престъпление по чл. 343 аб. 1 б.“в“, предл. 1 във вр. с чл. 342 ал.1 от НК за това че на 22.10.2014 година по пътя от гр. Тервел по посока гр. Добрич, при управление на лек автомобил е допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата, като по непредпазливост причинил смъртта на съпругата си- А.Ю. С.а , в резултат на незаконно наказателно преследване по досъдебно производство ДП № 247 / 2014 година по описа на РУ на МВР гр. Тервел ,прокурорска преписка № 1323/2014 година по описа на Окръжна прокуратура гр. Добрич, в резултат на което е било образувано нох. Дело № 200/2015 година по описа на Добрички окръжен съд, по което с Присъда № 26 от 18.07.2016 година по нох. Дело № 200/ 2015 година по описа на Добрички окръжен съд ищеца е признат за НЕВИНОВЕН и е ОПРАВДАН по повдигнатото му обвинение , потвърдена с Решение № 31 от 06.03.2017 година по внох. Дело № 377 / 2016 година по описа на Апелативен съд гр. Варна,в законна

сила от 21.03.2017 година, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над сумата от 5000,00/ пет хиляди / лева до пълния предявен размер от 20000,00 /двадесет хиляди / лева като неоснователен, както и осъжда ответника да заплати на ищеца сумата от 2500,00 лева / две хиляди и петстотин / лева – представляваща обезщетение за причинените на ищеца имуществени щети – представляваща внесено адвокатско възнаграждение по упълномощен защитник – адвокат съответно по нох. Дело № 200/ 2015 година по описа на Добрички окръжен съд и по внох. Дело № 377 / 2016 година по описа на Апелативен съд гр. Варна ,ведно със законната лихва върху присъдената сума от 27.09.2021 година – дата да входиране на исковата молба по която е образувано и настоящото дело до окончателното изплащане на сумата, както и на основание [чл. 78, ал. 1 ГПК](#) да заплати на ищеца сумата от 20,00 / двадесет / лева - внесена ДТ по производството по ЗОДОВ.

ОСТАНАЛИТЕ разноси за страните остават такива каквито са ги сторили по делото .

След влизане в сила на решението изисканите за послужване дела: НОХД №200/2015г. по описа на ДОС и НОХД №172/2018г. по описа на ДОС, ведно с ДП №27/2017г. да се върнат на ДОС.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Добрички окръжен съд в двуседмичен срок от съобщението му до страните .

Съдия при Районен съд – Тервел: _____